

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte: Petru Ursache
Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Bulat Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Dubăsari din 19 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, în cauza penală în privința lui

***Bulat Mihail Boris**, născut la 01 octombrie 1990, originar și domiciliat în sat. Molovata, r-nul Dubăsari.*

Termenul de examinare al cauzei:

- 1. 26.08.2014 – 19.01.2015 (prima instanță);*
- 2. 05.03.2015 – 25.05.2015 (instanța de apel);*
- 3. 11.09.2015 – 18.11.2015 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Dubăsari din 19 ianuarie 2015, ***Bulat Mihail Boris*** a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că ***Bulat Mihail Boris***, la 22.06.2014, aproximativ la ora 18:00, fiind în stare de ebrietate și aflându-se la domiciliul său din s. Molovata, r-nul Dubăsari, unde locuia împreună cu părinții săi, fratele său, cu concubina Gavrilaş Natalia Mihail și cu copilul său minor, Bulat Cristian a.n. 04.01.2012, avînd scopul cauzării suferințelor fizice și psihice, i-a aplicat concubinei sale Gavrilaş Natalia multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 302 D din 15.07.2014, vătămări ușoare, ce duc la dereglarea sănătății de scurtă durată, astfel cauzîndu-i suferințe fizice și la fel pentru a realiza scopul propus, a aplicat în privința concubinei Gavrilaş Natalia violență psihologică, manifestată prin numirea acesteia cu cuvinte și expresii injurioase, inducerea stării de frică și anxietate, fapte care au avut loc anterior de multiple ori.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale apărătorul a indicat că pedeapsa stabilită era prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei și anume în legătură cu faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, este unicul din membrii familiei apt de muncă, la

evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, fiind posibilă corectarea lui prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, care a fost pronunțată integral la 22 iunie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în fapta incriminată, verificând complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, acordând o apreciere legală probelor administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Referitor la pedeapsă s-a indicat că instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al faptei, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, de circumstanțele atenuante – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, de circumstanțele agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Referitor la solicitările formulate în apel, instanța de apel a indicat că nu a sesizat temeiuri de intervenire în soluția de individualizare a pedepsei, odată ce inculpatul, cunoscând despre examinarea cauzei în instanța de fond, a părăsit hotarele țării, eschivându-se de la judecarea acesteia. În așa mod, s-a apreciat că aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, ar însemna stabilirea unei pedepse care nu va putea fi efectiv executată și ca rezultat nu va fi atins scopul pedepsei penale.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost depus la 12 iulie 2015 (prin poștă) și care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale avocatul invocă următoarele:

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, odată ce chiar partea vătămată a solicitat stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate, inculpatul caracterizându-se pozitiv, fiind prezente și circumstanțe atenuante, acesta fiind și unicul întreținător al familiei cu un copil minor.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece în cauză nu sunt prezente erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârile instanțelor de fond și apel în latura stabilirii pedepsei inculpatului.

În acest context, Colegiul penal remarcă că sancțiunea art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prevede alternativ următoarele pedepse: muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore; **sau** cu închisoare de pînă la 2 ani.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția la faptul că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța trebuie să țină cont de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii respective, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă din numărul celor menționate în sancțiunea articolului respectiv, nu va asigura atingerea scopului pedepsei (restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane).

În acest context, se evidențiază că spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicate coercitiv indiferent de voința infractorului, sancțiunile și măsurile comunitare (astfel cum este munca neremunerată în folosul comunității) necesită cooperarea acestuia pentru a-și atinge scopurile, de aceea munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului la executarea unei asemenea pedepse din start poate duce la stabilirea unei pedepse care nu va fi executată, deci va fi aplicată o pedeapsă care nu va influența asupra corectării și reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei și o atare pedeapsă ulterior va fi înlocuită cu o altă pedeapsă mai gravă.

Luînd în considerație cele expuse, precum și analizînd argumentele invocate de către instanțele de fond și apel, Colegiul penal este solidar cu concluzia ultimelor, potrivit cărora, necesitatea stabilirii unei pedepse cu închisoarea rezulta din faptul că inculpatul, cunoscînd despre examinarea cauzei în instanța de fond, a părăsit hotarele țării, eschivîndu-se de la judecarea acesteia, iar în atare circumstanțe, stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate, ar însemna stabilirea unei pedepse care nu va putea fi efectiv executată și ca rezultat nu va fi atins scopul pedepsei penale. Această concluzie este susținută și de faptul că, reieșind din sancțiunea art. 201¹ alin. (1) Cod penal, unica pedeapsă nonprivativă de libertate care ar putea fi stabilită în această cauză este munca neremunerată în folosul comunității, iar aceasta ar putea fi aplicată doar cu acordul inculpatului.

Astfel, odată ce inculpatul a ales să se eschiveze de la judecarea cauzei, instanțele de fond și apel erau în imposibilitate de a stabili altă pedeapsă decît închisoarea, ori aplicarea unei pedepse alternative în acest caz nu se putea efectua fără a se cunoaște poziția inculpatului, cît și aceasta nu putea să asigure atingerea scopului pedepsei penale, odată ce nu putea fi executată în lipsa inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa este stabilită inculpatului în prezenta cauză practic în quantum minim față de limitele stabilite în sancțiunea art. 201¹ alin. (1) Cod penal, astfel, Colegiul penal considerînd că instanțele de fond și apel au adoptat o hotărîre argumentată, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească

demnitatea persoanei, motiv pentru care recursul avocatului urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa a fost individualizată corect.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului Bulat Mihail împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, în cauza penală în privința lui ***Bulat Mihail Boris***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru